

NEW YORK TIMES BESTSELLER

Oči dokořán

AFÉRA BLACKSTONE – ČÁST TŘETÍ

Našel jsem tě.
Otevřela jsi mi oči dokořán.

RAINE MILLER

1. kapitola

Ethan převzal vládu nad mým tělem, pevně svíral mé boky, penisem mě dokonale vyplňoval, pohyboval se ve mně, líbal mě, občas něžně kousl a přitom mi upřeně hleděl do očí.

Tenhle muž prolomil zdi, které jsem si okolo sebe vystavěla, a pronikl do mého srdce. Zahrnoval mě doteky a láskyplnými gesty, a tím nás k sobě stále silněji poutal. Už byl takový. Ale nemusel si dělat starosti. Ethan se mi dostal hluboko pod kůži.

I přes všechny hrůzy dnešního večera mě pořád držel v náručí a u sebe, převzal iniciativu tak, jak to dělal od začátku. Staral se o mé bezpečí. Počínaje tou nocí na ulici, kdy mě přiměl, abych nastoupila do jeho auta, a znovu později telefonními hovory, díky kterým jsem pomalu začala chápat, jaký Ethan Blackstone doopravdy je. Ukázalo se, že mezi námi je mnohem víc, než jsem si zpočátku dokázala představit.

Nechystala jsem se od něj odejít, uvědomila jsem si totiž, že ho miluju.

„Chci tě píchat celou noc,“ řekl drsným hlasem. Jeho modré oči se leskly v měsíčním světle, které dovnitř dopadalo skrz balkonová okna. Pronikal hluboko do mého těla. Rukama, ústy, penisem, jazykem, zuby, prsty – používal všechno.

Ethan mi během sexu často říkával takové věci, používal nestoudná slova, která mě rozpalovala, zvyšovala mi sebevědomí a dávala mi najevo, jak moc po mně touží. Přesně to jsem potřebovala. Ethan mi rozuměl a věděl, po čem toužím. Nechápala jsem, jak je možné, že mi tak dokonale rozumí. Dnes v noci jsem to vnímala jasně a zřetelně. Konečně jsem si mohla přiznat, že jsem s někým dokonale a naprosto šťastná.

Ten někdo byl Ethan.

Nechala jsem ho proniknout do svého srdce. Podařilo se mu prolomit tvrdou skořápku. Snažil se, tlačil na mě a dožadoval se pozornosti. Nevzdával se a miloval mě navzdory mým citovým problémům. Byl tu pro mě. A já byla šťastná, že mám po svém boku muže, kterého miluju.

„Podívej se mi do očí, kotě,“ přikázal mi. „Víš, že potřebuju vidět tvůj pohled ve chvíli, kdy se do tebe udělám!“ Pohnul rukou, chytl mě za vlasy a zatáhl. Občas to dělával, ale nikdy mi u toho neublížil. Věděl přesně, jak velkou sílu má použít, aby mě dostal na hranici rozkoše a bolesti. Věděla jsem, jak má rád, když se mu dívám do očí.

Ethan však o mně věděl víc než já o něm.

„Chci, aby ses udělala první!“ zachraptěl, zabořil se hluboko do mě, našel to citlivé místo a zaútočil na něj, aby dostal svým slovům.

Cítila jsem vzrůstající tlak a nechala jsem se unášet na vlnách extáze, přišpendlená k posteli Ethanovým tělem a v zajetí jeho modrých očí. Když jsem se za-

zmítala v orgasmu, vzal si má ústa, vrazil do mě penis ještě hlouběji a přiměl mě přijmout ho dovnitř celého. Spojil nás tak ještě intenzivněji.

Vzápětí po mně vyvrcholil i on. Vždycky jsem dokázala poznat, kdy se blíží jeho orgasmus. Cítila jsem téměř nelidský tlak. Okamžiky jeho vyvrcholení byly naprosto úchvatné. Vědomí, že mu tyto emoce způsobují já, že se takhle chová jen se mnou a že podobné pocity vyvolává i on ve mně, bylo něco, co každíčkým okamžikem léčilo mé srdce i mou duši. Díky Ethanovi mne opouštěly zlé myšlenky, vnímala jsem jen lásku, kterou mi dává, a cítila naději, že bych mohla být šťastná a mohla vést normální život.

Tu naději mi dal Ethan.

„Řekni mi to, kotě,“ vydechl drsným šepotem, ale já vnímala i nepatrnou obavu, která v jeho hlase zazněla. Ani Ethan si nebyl sám sebou stoprocentně jistý. I on byl jen smrtelník stejně jako my ostatní.

„Navždy tvoje!“ vyhrkla jsem a skutečně jsem ta slova myslela vážně. V tom okamžiku jsem ucítila, jak se ve mně udělal.

Když jsem později otevřela oči, došlo mi, že jsem nejspíš na chvíli usnula. Ethan nás oba přikryl, ale pořád jsme leželi spojeni. Miloval, když ve mně mohl po sexu zůstat, a mně to nevadilo, protože jsem mu tím dávala to, po čem toužil, a to jsem dělala z celého srdce ráda.

Jen jsem si přála, aby mi odhalil svou temnou minulost. Ethan se o tom bál mluvit, a i když mě to štválo, svým způsobem jsem ho chápala. Občas jsem přemýšlela, jestli jeho téměř chorobná posedlost a touha se mě dotýkat pramení z doby, kdy byl uvězněn. *Mučili ho*. Jen z pouhé vzpomínky na tu noc, kdy se probudil s výkřikem hrůzy ze zlého snu, mi naskočila husí kůže.

Pohladila jsem ho po rameni a po zádech. Představila jsem si vytetovaná andělská křídla a nápis pod nimi. A cítila jsem jizvy. Ethan zamrkal a přitiskl se ke mně. „Proč křídla? Jsou moc krásná.“

„Křídla mi připomínají mámu,“ odpověděl po pár vteřinách ticha, „a zakryly většinu těch jizev.“

Naklonila jsem se k němu a jemně ho políbila na rty. Chytila jsem ho za bradu a rozhodla se skočit do toho po hlavě. Nechtěla jsem Ethana vyplašit, když byl ve sdílné náladě, ale uvědomila jsem si, že někdy to zkusit musím. „A ten nápis? Proč zrovna ten?“

Pokrčil rameny a zašeptal: „Dnes v noci jsem málem umřel.“

Sdílná nálada z něj vyprchala. Nechtěl se dál vrtat ve své minulosti, to bylo evidentní. „Jak to?“

„Když jsem tě nemohl najít poté, co na tvůj mobil přišla ta zpráva.“ Přejel mi prsty po bradě a pak jemně po rtech – dotek tak lehounký a já se celá zachvěla.

„Nakonec jsi mě našel, takže se žádné umírání konat nebude, pane. To bys tomu dal,“ pokusila jsem se zlehčit atmosféru, ale nezabralo to. Když byl Ethan vážný, nebylo snadné jeho náladu nalomit.

„Jsem rád, že už se cítíš líp,“ řekl a pak se odmlčel, pohnul boky a já ucítila, že je znovu tvrdý a připravený, „protože tohle jsem opravdu potřeboval...“

„Jsem tu pro tebe,“ zamumlala jsem do jeho rtů, zatímco mi zvedl nohy na svá ramena. Vášeň mezi námi znovu vzplanula jak požár. Ethanovi to málokdy stačilo jednou.

Díky němu jsem se cítila žádoucí. Jeho slova a jeho doteky při milování způsobily, že jsem si připadala krásná a sexy. Když mě potom držel v náručí, cítila jsem se milovaná.

Chtěl mě navzdory mé minulosti. Byl ochotný za mě bojovat. Byla jsem pro něj důležitá. Ethan spl-

ňoval vše, po čem jsem toužila. Síla toho vědění mi změnila život.

Ethanova pozornost byla velmi intenzivní a na začátku bylo obtížné ji přijmout, ale vlastně mi to vyhovovalo. Ethan věděl, jak na mě. Dával mi najevo, jak po mně touží. A já zadoufala, že bychom mohli mít fungující vztah. Sice jsme se na začátku domluvili, že na to půjdeme pomalu, ale příliš se nám to nedařilo. Kdybychom to vzali pomalu, neležela bych s ním nahá v posteli na pobřeží Somersetu, v jednom z pokojů anglického panství jako pro krále, které patřilo jeho sestře, a nezmítala se v jednom orgasmu za druhým.

Chvilku mi trvalo, než jsem po druhém kole vášnivého sexu přišla k sobě, ale podařilo se mi vykrotit se z Ethanovy chtivé náruče a odběhnout do koupelny, kde jsem se mohla umýt a připravit ke spánku. Miluju, že se mě pořád touží dotýkat. I v tomhle si vyhovujeme.

Nalila jsem si vodu do sklenice a spolkla prášek, který mi předepsala doktorka Roswellová proti zlým snům. Z prášků jsem si vytvořila rutinu – ráno antikoncepce a vitamíny, večer, těsně před usnutím, prášek na spaní. Usmála jsem se do elegantního zrcadla, které vypadalo, jako by ho někdo odcizil z Buckinghamského paláce, a řekla si, že *postel* a *spánek* v Ethanově podání nikdy nebyla synonyma. V posteli jsme spolu trávili hodně času, ale málokdy jsme jen spali. Ale nestěžuju si.

Očekávala jsem, že ho po příchodu z koupelny najdu v hlubokém spánku, ale Ethan byl vzhůru a pozoroval každíčký můj pohyb. Když jsem si k němu vlezla do postele, natáhl ruku a vzal do dlaní můj obličej. Tohle gesto dělával často, když jsme byli spolu.

„Jak to, že jsi ještě vzhůru, zlato? Musíš být vyčerpaný po tak dlouhé cestě,“ odmlčela jsem se a dodala, „a tak báječném sexu.“

„Miluju tě a nikdy ti nedovolím odejít,“ přerušil mě.

„Tak nedovol,“ zahleděla jsem se do jeho modrých očí, které se na mě upřeně dívaly, ozářené měsíčním světlem.

„Nedovolím.“ Pronesl to pevným hlasem a já cítila, že to myslí opravdu vážně.

„Taky tě miluju a nehodlám nikam odcházet.“ Naklonila jsem se k jeho rtům pro polibek. Strniště na bradě mi najednou přišlo tak důvěrně známé. Ethan mi oplatil polibek, ale já vycítila, že má na srdci ještě něco, co by mi chtěl říct. Vnímala jsem, jak je napjatý, což mi po tolika orgasmech přišlo překvapivé.

„Potřebuju, aby mezi námi bylo něco trvalejšího, Brynne. Chci tě mít u sebe pořád, abych tě mohl chránit. Toužím být s tebou každý den a každou... noc.“

Srdce mi začalo tlouct rychleji a ucítila jsem záchvěv paniky. Jakmile jsem souhlasila s jedním malým posunem v našem vztahu, Ethan hned přišel s dalším.

Vždycky takový byl a bude.

„Ale vždyť jsme spolu každý den,“ namítla jsem.

Svraštil obočí a přimhouřil oči. „To nestačí, Brynne. Ne poté, co se v noci stalo, co ti bůhvídkdo napsal tu zkurvenou zprávu. Neil teď sleduje tvůj mobil a přijdeme na to, ale já potřebuju něco formálnějšího, co dá světu najevo, že už jsi tabu pro jakékoli návrhy, že už nejsi k máni.“

Ztěžka jsem polkla a vnímala, jak mi přejíždí palcem po čelisti. Pořád jsem se snažila představit si, kam tím směřuje.

„Co myslíš tím slovem *formální*? O jaké formálnosti to mluvíme?“ Panebože. Hlas jsem měla stažený a srdce hrozilo, že mi každým okamžikem vyskočí z hrudi.

Ethan se na mě usmál, naklonil se ke mně a něžně a pomalu mě políbil. Trochu jsem se uklidnila. Ethan mě vždycky dokázal upokojit. Když jsem byla v nepohodě nebo vyděšená, našel způsob, jak mě ukonejšit a zmírnit stres. „Ethane?“ zeptala jsem se, když se po chvílce odtáhl.

„Všechno je v pořádku, kotě,“ konejšil mě. „Všechno bude v pořádku, postarám se o tebe, ale už vím, co musíme udělat. Víím, co se musí stát.“

„Víš?“

„Mmm-hmm.“ Přetočil nás a znovu vzal můj obličej do dlaní, zapřel se lokty a uvěznil mě mezi svalnatými pažemi a pevně, ale něžně mě držel. „Jsem si tím jistý.“ Políbil mě na krk, na ucho, pak sjel rty po mé čelisti, znovu na hrdlo a k mému uchu. „Velmi, velmi jistý,“ šeptal mezi polibky. „Uvědomil jsem si to dnes v noci, když jsem viděl, jak nosíš tohle,“ políbil místo na mém krku, kde se mi houpal ametystový přívěsek, který mi věnoval.

„Čím si jsi jistý?“ zeptala jsem se tiše, ale můj hlas zněl jako zvon, jako bych tu otázku vykřikla.

„Věříš mi, Brynne?“

„Ano.“

„A miluješ mě?“

„Ano, samozřejmě že tě miluju. Vždyť to víš, Ethane.“

Usmál se. „Pak je to jasné.“

„Co je jasné?“ vyhrkla jsem mu do nádherného obličejce, který mě uchvátil v prvním okamžiku, kdy jsem ho spatřila. Ethan se nyní na mne sebejistě usmíval, zatímco mě objal typickým majetnickým gestem a řekl mi:

„Že se vezmeme.“

Zírala jsem na něj. Ta slova, která právě vyšla z jeho úst, vypadala jako z romace. Možná se mi to jen zdá, zadoufala jsem.

Ethan se nade mnou pohnul a má naděje byla v háji. *Zatraceně, kurva, sakra!*

„Dává to dokonalý smysl,“ řekl a pousmál se, „učiníme prohlášení, že jsi se mnou oficiálně, a všichni se tak dozví, že tvůj snoubenec pracuje v bezpečnostní agentuře...“

„Zbláznil ses?“ přerušila jsem ho a všimla si, že jeho oči pozorují mou tvář a zkoumají reakci na jeho slova. „Ethane, nemůžu se vdát. Nechci. Právě jsem si zvykla na to, že s někým chodím. Na to, co jsi řekl, je ještě příliš brzy!“

Usmál se na mě, naprosto klidný a sebevědomý.

„Já vím, kotě. Je ještě brzy, ale to ostatní nemusí vědět. Celý svět si bude myslet, že se brzy staneš manželkou bývalého vojáka a ředitele Blackstoneovy společnosti. Pro kohokoli, kdo číhá někde venku a má nějaký plán, zazní ta zpráva jasně a zřetelně. Dozví se, že se má od tebe držet zatraceně daleko, že se tě nesmí dotknout ani ti nijak ublížit a že se na tebe nesmí ani křivě podívat, natož kurva vyhrožovat tak jako minulou noc.“ Něžně mě políbil a vypadal sám na sebe velmi pyšný. „Je to brilantní plán.“

Pořád jsem na něj zírala a nebyla si jistá, jestli to celé není jen výplod mé fantazie. „Je to také nečestné, Ethane. Přemýšlel jsi nad tím, oč mě žádáš? Abych lhala. Abych klamala naše rodiny a přátele, abych je nutila věřit fikci, že jsme se před dvěma měsíci poznali a teď se budeme brát.“

Ztuhl nade mnou a sevřel pevně čelist. „Udělám cokoli, co budu muset, abys byla ve větším bezpečí. Nebudu riskovat, že o tebe přijdu – na to je příliš pozdě. Řekl jsem ti, že jsem vsadil vše na jednu kartu, a to se ani za poslední hodiny nezměnilo.“

Výraz jeho očí byl docela zastrašující, dokonce i v temnělému šeru. Pokusila jsem se vysvětlit svá slova.

„No, ani mé city k tobě se nezměnily, ale to neznamená, že...“

Má slova se vytratila, když jsem se pokusila pochopit to, co právě tak sebevědomě prohlásil – že vzít se je dobrý nápad – stejně jako kdyby řekl, že jíst víc zeleniny nebo mazat se opalovacím krémem je dobrý nápad. Přemýšlela jsem nad tím, jestli mi ta dnešní bolest v břiše nemohla způsobit halucinace.

„Není důvod, proč bychom nemohli,“ Ethan vypadal trochu ublíženě. Pozorně si mě prohlížel a já jsem zalitovala svých slov, ale jen asi na dvě vteřiny. To, o co žádal, bylo naprosto šílené. Právě jsem se srovnala v hlavě s tím, že jsem se zamilovala do muže, který mi vtrhl do života jako uragán, odvážně, bez omluvy, sotva před dvěma měsíci. Jak bych k čertu mohla souhlasit s tím, že si ho vezmu, jen abych byla ve větším bezpečí před neurčitou hrozbou od neznámých lidí?

„Já... já... ty ses naprosto zbláznil! Ethane, uvědomuješ si, oč mě žádáš?“

Přikývl, tvář měl jen několik centimetrů od mé. Opravdu jsem nedokázala říct, co se mu právě honí hlavou. Chtěl to po svém, hádala jsem, ale jeho motivy mě překvapovaly. Věděla jsem, že mě miluje. Často mi to povídal. A věděla jsem, že mé city k němu jsou stejné, ale... *manželství?!* Byla jsem si jistá, že nemohl navrhnout nic, co by více šokovalo mou křehkou citovou stránku než tohle. Ethan přece nemohl chtít manželku. Na to bylo příliš brzy.

„Ano, Brynne, velmi dobře si uvědomuju, co ti říkám.“ Jeho tvář působila neutrálně, ale pevně. Byla naprosto nečitelná.

„Chceš si mě vzít? Chceš si vzít ženu, kterou jsi potkal před několika týdny, ženu, která má fobii ze vztahů a... a pěkně zkurvenou minulost...“

Umlčel mě dravým polibkem, takovým, který nechal žádné pochybnosti o upřímnosti jeho vyjádření. *Bože! V jakém šíleném světě jsem se to ocitla?* Na pár chvil jsem dovolila jeho ústům, aby plnila ta má, pak jsem mu přitiskla ruku na temeno jeho hlavy. Odtlačila jsem ho, vzala do dlaní jeho obličej a zadívala se mu do očí.

„Kotě... to, co se stalo dnes v noci, mě vyděsilo,“ zašeptal. „Tohle jsem neplánoval; jen vím, jak se právě teď cítím. Chci tě po svém boku. Už nebudeš potřebovat žádná pracovní povolení. Budeš moci žít a pracovat v Londýně, dělat to, v čem jsi dobrá. Budeš mít čas najít si dobrou práci beze strachu, že se dostaneš do sporu s imigračními úřady, a co je nejdůležitější, budeme moci být spolu. To je to, co chci. Chci se stát tvým manželem. Chci se ujistit, že budeš už navždy v bezpečí. Není nic, co bych neudělal, abych tě ochránil. Miluju tě. A ty miluješ mě, že jo? Kde je problém? To, co navrhuju, je perfektní řešení.“ Naklonil ke mně hlavu a přimhouřil oči, jako bych se chovala hloupě a nelogicky.

„Ještě na něco takového nejsem připravená, Ethane. Bez ohledu na to, co k tobě cítím.“

„Ani já ne; vím, že načasování je hrozné, ale myslím, že to je jediná dobrá možnost.“ Něžně mi odsunul vlasy z tváře jemným dotekem. „Jsem ochoten... a myslím, že i ty bys to měla zvážit.“ Zvedl obočí. „Nechci znovu zažít něco podobného, co se stalo dnes večer v Národní galerii.“

Začala jsem protestovat, ale on mě umlčel dalším důrazným polibkem. Tak typickým pro Ethana. Držel mě pod svým tělem, tiskl mě do měkké matrace a zkoumal má ústa jazykem. Nechala jsem ho, aby mě líbal, a jen jsem plynula prostorem a snažila se co nejlépe zpracovat to, co mi řekl.

„Než se začneš bát a strachovat, chci, abys nad tím jen přemýšlela. Můžeme mít dlouhé zásnuby, ale oznámení je to, co přinutí lidi vzít to v úvahu. Měli jsme náročný večer a musíme spoustu věcí vyřešit, ale nakonec jsme spolu a to se nezmění.“ Políbil mě na čelo. „A přestěhuješ se ke mně.“

Jen jsem na něj zírala a poslouchala, co mi říká.

„To poslední nebyla žádost, Brynne. To, co se stalo v noci, bylo naprosto šílené. Nemůžeme žít na dvou místech.“

„Bože, co mám s tebou dělat?“ potlačila jsem zívnutí a uvědomila si, že mě prášky pomalu začínají uspávat. Věděla jsem, že nebudu schopna pokračovat v této konverzaci příliš dlouho. Hlavou mi blýskla myšlenka, že to mohl Ethan využít ve svůj prospěch. Nebyl tak dobrý v pokeru pro nic za nic.

„Jsi vyčerpaná a upřímně řečeno, já taky.“

Znovu jsem zívla a souhlasila. „Jsem... ale pořád nevím, co říct na tvůj návrh,“ odpověděla jsem mu, hleděla jsem mu do očí. Byly jen pár centimetrů od mých.

Přitáhl si mě do náruče a chystal se na spaní. Zabořil mi tvář do krku. „Teď se vyspi a přemýšlej nad tím... a věř mi... a staň se oficiálně mou.“

„Jen tak?“ zeptala jsem se.

„Jo, jen tak.“ Jeho rty se pohnuly po mém krku. „Je to ta nejjednodušší věc.“ Cítila jsem jeho vousy, jak mě škrábaly na kůži, když se ke mně přitiskl. „Miluju tě, kotě. Teď pojď spát.“

Ethanovy silné paže mě objaly a já se cítila nádherně, navzdory skutečnosti, že se choval jako blázen. Ale vědomí, že by udělal něco tak šíleného, aby mě ochránil, že mě miluje tak moc, vykouzilo malý úsměv na mé tváři a cítila jsem se *zkurveně báječně*, jak by řekl můj milенец, který občas mluvil jako dlaždič.

Pak jsem usnula, v bezpečí jeho náruče.

2. kapitola

V terénu jsme byli svědky všemožných hrůz. Většina lidí nemá možnost ocenit demokracii. Myslím, že je to pro většinu světa štěstí. Ale stojí za zamyšlení, že si někteří lidé nejsou vědomi, jak dobře si žijí. Nejvíc mě štválo neuvěřitelné mrhání lidským potenciálem. Utlačovaní a terorizovaní lidé mají velmi malý potenciál – přesně takový, jaký diktátoři v zemích třetího světa chtějí, aby měli.

Několikrát jsme tu ženu viděli žebrat v ulicích Kábulu, ale nikdy u sebe neměla toho chlapce. Vojáci nesměli s afghánskými ženami navázat kontakt. Bylo to příliš nebezpečné, a nejen pro vojáky. Nadržení muži se však mění v ty nejpředvídatelnější a nejhloupější bytosti na celém světě. Hledají, kam by vrazili ptáka, a tím si koledují o průšvih. Předpokládali jsme, že jde o prostitutku. Ačkoli to nebylo běžné, tak v Kábulu nevěstince existovaly, i když já bych do žádného z nich ani za nic nevkročil. Ale někteří muži to riziko přijímali. Kreténi, přemýšlející čůrákem. Já uspokoi-

joval svou touhu u porna a občas, tajně, s některými „kolegyněmi“. Od žen v armádě jsem měl dost nabídek, abych nemusel hledat jinde. Diskrétnost byla samozřejmostí, jinak sex na základně nefungoval. Vo-jandy měly důvod být opatrné, když všude kolem nich byla tak obrovská převaha mužů.

Jmenovala se Leyya a zemřela nehumánní smrtí. Taliban ji popravil na náměstí za zločin, který spáchala. Zemřela proto, že pracovala, aby nakrmila své dítě. Na situaci nás upozornil malý, sotva tříletý chlapec. Seděl uprostřed ulice v matčině krvi. Později jsem přemýšlel, jestli by se za ním někdo časem vydal, nebo zda by zemřel právě tam, kde seděl. U těla mrtvé matky. Nakonec to ale bylo jedno.

Když jsem vyloučil možnost sebevražedného atentátu, přišlo mi šílené nechat ho tam jen tak sedět. Rozhodnutí mi trvalo několik zkurvených hodin. Pak jsem vyrazil. Rychle jsem k němu došel a zvedl ho ze země. Chlapec nechtěl svou matku opustit a chytil se burky, kterou měla přetaženou přes obličej. Když jsem ho zvedl, šátek jí sklouzl z hlavy. Ženino hrdlo bylo prořízlé od ucha k uchu, hlava téměř oddělená od těla. Doufal jsem, že je chlapec příliš malý, aby si tuto vzpomínku na svou matku uchoval.

Téměř okamžitě jsem ucítil, že je něco špatně. Po zádech mi přeběhl mráz. Běžel jsem s chlapcem pryč. A vtom jeho pláč náhle ustal. Kolem ucha mi něco prosvištělo a pak... krev. Tolik krve z tak malého tělíčka. O pár vteřin později se rozpoutalo peklo.

„Zlato, to je jen sen,“ ozval se tichý hlas.

Otočil jsem se za ním a snažil se zjistit, odkud přichází. Ten zvuk mě uklidňoval tak, jak to nic jiného nikdy dřív nedokázalo. Toužil jsem po tom hlase.

A pak se ozval znovu: „Ethane, zlato, něco se ti zdá.“

Otevřel jsem oči, a jakmile jsem ji spatřil, zalapal jsem po dechu. „Opravdu?“

„Jo. Něco jsi mumlal a házel sebou.“ Natáhla ruku, chytila mě za hlavu, přitáhla si ji k sobě a zadívala se mi do očí. „Vzbudila jsem tě, protože jsem nechtěla, aby se ti zdálo něco ošklivého.“

„Do prdele, omlouvám se. Probudil jsem tě?“ Pořád jsem si připadal dezorientovaný, ale rychle jsem se vzpamatovával.

„To je v pořádku. Chtěla jsem tě probrat, než se to... zhorší.“ Zněla smutně a já se bál, že bude chtít, abych jí ten sen vyprávěl. Stejně jako minule.

„Promiň,“ omlouval jsem se pořád dokola a cítil jsem se mizerně, že se mi to stalo znovu. A zase s ní.

„Nemusíš se omlouvat za špatné sny, Ethane,“ prohlásila pevným hlasem, „ale byla bych ráda, kdybys mi řekl, o čem se ti zdálo.“

„Ach, kotě,“ přitáhl jsem si ji k sobě, hladil ji po vlasech a po hlavě. Přitiskl jsem jí rty na čelo a jen vdechoval vůni, která mi pomáhala vzpamatovat se stejně jako skutečnost, že se můžu tisknout k jejímu tělu. Srdce mi bušilo jako o závod. Je skutečná, je tedy, je tu se mnou, v bezpečí.

Pták mi ztvrdl na kámen. Dotýkal jsem se Brynniny kůže a cítil, jak se mi vaří krev v žilách. „Mrzí mě, že jsem tě probudil,“ zašeptal jsem jí do rtů. Vzápětí jsem ji hluboce políbil, jazykem jsem plnil její ústa, rozhodnutý vzít si víc. Věděl jsem, že nic jiného mi náladu nezlepší. Jen Brynne. Ona je jediný lék.

Cítil jsem se mizerně, ale stejně tak to bylo i předtím. Probudil jsem se uprostřed noci a zatoužil po sexu jako po jediné věci, která mě dokáže vrátit do přítomnosti z míst, ve kterých jsem se toulal ve snech.

„To je v pořádku,“ vydechla mi do úst.

Její odpověď mě povzbudila. Téměř veškerá její gesta a chování probouzelo mou vášně. Mám rád dominanci, ale jsem nadšený, když mi Brynne dává najevo, že je nadržaná a že po mně touží jako já po ní. V nitru cítím, že mě chce. Komunikace je jen ujištění navíc. Přál bych si, aby všechny aspekty našeho vztahu byly stejně nekomplikované jako sex, který mezi námi funguje už od prvního okamžiku, kdy jsme se potkali. Jo, naše šukání je vždycky vášnivé jako uragán.

Přetočil jsem ji na záda a koleny jí roztáhl nohy, rozprostřel jsem si ji pod sebou a sklonil hlavu. Odhodil jsem stranou vše, co ji zakrývalo, a spatřil to nejkrásnější roztoužené tělo v životě. Věděl jsem, že do něj za okamžik proniknu. *Díky, sladký Ježíši.*

„Jsem rád, že ti to nevadí, protože tě právě teď chci šukat, dokud se neuděláš a nebudeš u toho křičet mé jméno,“ řekl. Typický Ethan. „Pak vytáhnu svého ptáka z tvé rozkošné dírky a vrazím ti ho do pusy. A budu se dívat, jak po něm přejíždíš svými nádhernými rtíky a jak mi ho kouříš.“ Jeho oči se rozšířily a pevná hrud' se začala rychle zvedat a klesat. Ztěžka dýchal a přesouval se nade mě. „Ano, kotě, přesně takhle si tě vezmu.“

Ethan a jeho oplzlé řeči. Bylo to k zbláznění, ale svým způsobem se mi to líbilo.

Napjala jsem se v očekávání toho, co mi slíbil. Když do mě tvrdě a prudce vnikl, zasténala jsem. Naplnil mě do posledního centimetru a vedl nás oba k vrcholu. Myslí mi proletěla slova, která mi večer řekl. *Vezmeme se.* Nebyla to otázka, ale konstatování. Tak se Ethan choval častokrát už dřív, vlastně byl takový už v době, kdy jsme se poznali.

Držel má zápěstí v jedné ruce a druhou mě hladil. Přitom přirážel v zuřivém tempu, téměř jako by byl

naštvaný. Věděla jsem, že není naštvaný na mě, ale na boj, který sváděl sám v sobě kvůli těm snům. Potřeboval ty myšlenky dostat ven z hlavy. Naprosto jsem ho chápala. Já za nic nemohla. Já byla jen přítomna jeho snaze o sebekázeň.

Přirazil ještě mohutněji, aby si mě více otevřel, a laskal mé nejcitlivější místo tak dokonale, že to netrvalo dlouho a já se zachvěla v první vlně orgasmu. Cítila jsem stahy vnitřních svalů, které se připravovaly, že mě vynesou na křídlech až do nebe.

Ethan mě štípl do bradavky o něco silněji, než jsem byla zvyklá. Bolest mě na okamžik oslepila. Vykřikla jsem a zazmítala se v orgasmu, který ovládl mé tělo. Ethan mě laskal jazykem a šeptal mi: „Řekni mé jméno. Chci slyšet své jméno.“

„Ethane, Ethane, Ethane!“ křičela jsem do jeho rtů. Jeho jazyk plenil má ústa a kradl z nich slova. Třásla jsem se, mé vnitřní svaly se stahovaly okolo jeho penisu. Přitiskl mě k posteli a zcela si mě vzal. Nikdy jsem nebyla spokojenější než v této chvíli. Ethan převzal otěže slasti a sebevědomě mě vedl tam, kam chtěl on. Ale sám se neudělal. Vzpomněla jsem si, co mi předtím slíbil.

Velmi primitivně zavrčel a vystoupil ze mě. Za protestovala jsem nad tou ztrátou, ale pak jsem ucítila na posteli pohyb a do úst mi vklouzla hlavička jeho penisu. Ethan se přesunul, aby měl lepší přístup k místu, do kterého chtěl proniknout, a vyplnil má ústa. Cítila jsem jak svou, tak jeho chuť, a erotickou touhu, která fungovala jako výbušnina. Svírala jsem jeho boky, tiskla si ho k sobě a sála jeho penis. Zásunula jsem si ho až dozadu na patro. Stačilo jen pár pohybů rty a ucítila jsem výbuch semene. Zvuk, který se vzápětí vydral z Ethanova hrdla, byl živočišný a zvláště zranitelný vzhledem k tomu dominantnímu

aktu. Vždy mi udělalo radost, když Ethan vyvrcholil. *To já mu způsobila takovou slast.*

Hleděl na mě, pozoroval mě, jak to s oblibou dělal, a pak se naše oči střetly a to, co mezi námi proběhlo, bylo víc než jen fyzický akt.

„Ach, bože,“ zašeptal, vyklouzl z mých úst a přitiskl se ke mně. Znovu mě přikryl, tentokrát něžně, a naše těla do sebe zapadla jako jedna lžička do druhé. Vklouzl do mě, než jeho erekce povadla. Cítila jsem, jak mu zuřivě buší srdce.

Držela jsem se ho a nechala ho, ať si se mnou dělá, co se mu zlíbí. Dlouho mě líbal, dotýkal se mě, potřeboval být ještě chvíli uvnitř, říct mi, že mě miluje. Díky němu jsem se cítila žádoucí. Už jsem mu dokonale rozuměla, věděla jsem, co má rád. Věděla jsem o něm skoro vše kromě... jedné věci, kterou jsem chtěla a zároveň nechtěla slyšet.

Ethanova temná minulost pro mne byla pořád obestřena tajemstvím.

„Miluju tě za to, jaký jsi.“ Začínala jsem být znovu ospalá a rozhodla jsem se, že debatu o nočních můrách otevřu až zítra. Věděla jsem, že se to Ethanovi nebude líbit, ale do háje, stejně to budeme muset někdy vyřešit. Přemýšlela jsem, jestli Ethan ví, nad čím přemýšlím. Měl totiž neuvěřitelnou schopnost předvídat mé úmysly. „Miluju tě.“

Vtáhl mě do své náruče a hladil po vlasech. Vdechovala jsem jeho kořeněnou vůni smíchanou s esencí sexu a kolínské a všechny starosti jsem odhodila za hlavu. Věděla jsem, že jsem v náruči toho jediného muže, se kterým chci zůstat.

S rozedněním jsem se opatrně vymanila z Ethanova objetí. Vydechl do polštáře a zavrtal se hlouběji do peřin. Musel být z minulé noci plný stresu v Národní galerii a z následné tříhodinové cesty na pobře-

ží neskutečně vyčerpaný. A to jsem ještě nepřipočetla čas strávený sexem hned po příjezdu. A jeho špatné sny. A následné milování. Pohled v jeho očích a tichá dominance byly připomenutím jeho noční můry z minulosti. Věděla jsem, co jsem věděla. Následky jeho noční můry nebyly tak intenzivní jako minule, ale cítila jsem, že Ethan se velmi tvrdě snažil, aby ovládl své reakce, takže to nebylo tak zlé jako naposledy. Bylo mi ho líto. Nikdy jsem mu to neřekla, ale trhalo mi srdce na kousky, když jsem ho viděla takhle zraněného. Navíc jsem s tím nedokázala nic udělat, protože to se mnou odmítal sdílet. Muži jsou k zbláznění frustrující.

Vlezla jsem si do sprchy a drhla si celé tělo mýdlem a pospíchala, abych se mohla obléknout a opustit místnost, aniž bych Ethana probudila. Potřeboval se vyspat.

Zastrčila jsem si do kapsy u džínů telefon a po špičkách vyklouzla z pokoje. Tiše jsem za sebou zavřela dveře. Hned za nimi jsem se rozhlédla po celém křídle, ve kterém byl situovaný náš pokoj. Tohle místo mělo zvláštní atmosféru. Cítila jsem zde nádech pana Darcyho Pemberleye, smíchaný s tóny pana Rochestera Thornfielda Halla. Nemohla jsem se dočkat oficiální prohlídky a nepřestávalo mě fascinovat, že Ethanova sestra a její manžel tento dům skutečně vlastní.

Sbíhala jsem dolů po schodech a v polovině jsem se zastavila. Na zdi visel nejkrásnější obraz, jaký jsem kdy v životě viděla, malovaný rukou umělce, jehož jsem dobře znala. Portrét nevytvořil nikdo jiný než sir Tristan Mallerton. A ten obraz visí na zdi v soukromém domě. *Páni. Tahle rodina je vážně mimo mou ligu.*

Vytáhla jsem telefon a zavolala Gaby. „Neuvěříš, na co se právě dívám,“ vyhrkla jsem, když se z pří-

stroje ozval pozdrav, který sice nejspíš patřil mé spolubydlící, ale rozhodně nezněl jako obvykle.

„No? Na co se díváš? Není trochu brzy?“

„Promiň, Gab, ale nedokázala jsem si pomoci. Kdybys to viděla, poslintala by sis košili... ach... Maller-tonovo dílo zhruba z poloviny století a já stojím sotva dvacet centimetrů od něj. Kdybych chtěla, mohla bych po něm přejet rukou.“

„To radši nedělej, Bree. Tak povídej,“ zeptala se, nyní už o poznání známějším hlasem.

„No, je velký asi dva krát jeden metr a je naprosto přenádherný. Rodinný portrét plavovlasé ženy s manželem a dvěma dětmi, klukem a holčičkou. Ona má na sobě růžové šaty a perly, které vypadají, jako by je někdo vyloupl ze sbírky královských korunovačních klenotů. On působí, že je do své ženy velmi zamilovaný. Bože, to je nádhera.“

„Hmmm. Nevybavuju si, co by to mohlo být. Můžeš se zeptat, jestli si ten obraz smíš vyfotit, abych se mohla pořádně podívat?“

„Ano, hned jak potkám někoho, koho bych se zeptala, tak to udělám.“

„Vidíš jeho podpis?“

„Jistě, to byla první věc, na kterou jsem se podívala. Dole vpravo, *T. Mallerton*, vykreslený výraznými tiskacími písmeny, která jsou pro něj typická. Bez pochybností můžu říct, že ten obraz je originál.“

„Páni,“ vydechla Gaby ohromeným hlasem.

„Je všechno v pořádku? Minulá noc byla šílená a já tě poté, co se spustil alarm, už neviděla. Necítila jsem se příliš dobře a Ethan byl pod velkým tlakem a ve stresu z další události, která se stala.“

„Z čeho?“

„Ehm... ještě si nejsem jistá. Na starý telefon mi někdo poslal divný vzkaz a Ethan si ho přečetl. Ta

osoba mi poslala zmatený vzkaz a písničku z... z toho videa, na kterém jsem byla.“

„Kurva, to si děláš legraci.“

„Ne, myslím to vážně.“ Jen vyslovit to nahlas mi stáhlo žaludek. Právě teď jsem nad tím vůbec nechtěla přemýšlet. Odsouvání problémů do pozadí a zapírání mi i v minulosti velmi dobře posloužilo a poslouží znovu, tím jsem si byla jistá.

„Žádný div, že je z toho Ethan na prášky, Bree. Jak to, že ty nejsi?“

„Nevím, prostě věřím tomu, že po mně nikdo nejde, a tohle je jen výkyv na radaru, který po volbách zmizí. Věř mi, Ethan má vše pod kontrolou.“

„Jo, je dobře, že máš někoho takového,“ zamumlala. Rozhodla jsem se, že jí neřeknu o Ethanově *žádosti o ruku* z minulé noci. Dřív než se do něčeho takového pustím, potřebuju kafe. A počkám, i než jí povím o Ethanově žádosti, abych se k němu nastěhovala. Gaby nemá problém říkat, co si o věcech myslí, a já v tomto okamžiku opravdu neměla náladu na vodopád slov, který by jistě následoval.

„Hej,“ poznamenala jsem, „neodpověděla jsi mi na otázku. Jsi v pohodě? Minulá noc byla příšerná. Napsaly jsme si pár esemesek, takže jsem věděla, že se ti nic zlého nestalo, ale...“

Ticho.

„Gabrielo?“ zeptala jsem se a použitím jejího plného jména jsem dodala otázce na důrazu.

„Jsem v pořádku,“ řekla bezvýrazně a já pochopila, že se drží zpátky.

„Kam jsi šla? Chtěla jsem tě představit Ethanovu bratrance, ale k tomu už jsme se nedostaly.“

„Nevěděla jsem, kde mi hlava stojí... a pak se spustil ten alarm a já musela stejně jako všichni ostatní jít ven. Chvíli jsem čekala venku na ulici, dokud jsem ne-